

2. “Jorge is not alone” / „Хорхе не е сам”

Хорхе е младеж на 16 години, който живее в малко градче. Той е най-ниският в класа – типичното срамежливо момче, което никога не привлича вниманието. Що се отнася до учебните му постижения, то той винаги е имал най-високи оценки в класа. Общо взето му е трудно да се сприятелява и другите винаги го тормозят. В класа на Хорхе има едно момче, Пепе, което прави живота на Хорхе черен още от началото на първата година на средното им образование. Той по цял ден го нарича „джудже”, винаги го блъска или спъва, когато класа излезе в междучасие, а когато часовете приключат му взима парите. В случаите, когато Хорхе не иска да му ги даде, Пепе го удря. Хорхе не е казал на никого за ситуацията от страх да не стане по-лошо. Дори е започнал да си мисли, че вероятно вината е в него. Хорхе се чувства изключително нещастен. Той смята, че единственото нещо, което прави добре в живота, е ученето. По-голямата му сестра разбира, че нещо не е наред, защото когато се прибира от работа предишната седмица, тя установява, че Хорхе се е заключил в стаята си, плаче и казва, че иска да умре. Сестра му разговаря с майка им и същата отива да се срещне с класния ръководител на Хорхе, за да разбере какво се случва. Класният ръководител казва, че става дума за нещо съвсем нормално, типично заиграване между ученици, което не бива да се взима твърде насериозно. Майката се ядосва от това изявление и отива при директора. Тъй като той не е на работа този ден, тя се връща на следващия. Директорът е изненадан от отговора на класния ръководител и казва на майката на Хорхе, че ще разговаря с него и ще разреши проблема. На следващия ден Пепе причаква Хорхе на входа на училището. Както обикновено той му иска парите и сандвича. Също така го блъсва силно в стената, причинявайки порязване на челото. Заплашва го, че ако каже на някого нещата ще станат по-лоши. Същия предиобед, всички учители, които преподават в този клас питат Хорхе как си е порязал челото. Той им казва, че си е блъснал главата. При смяната на стаите, в коридора Хорхе се вижда с училищния съветник, който му казва, че иска да говори с него и кани в своя кабинет. Там те разговарят относно начините за разрешаване на проблема на Хорхе. Съветникът насочва Хорхе към възможността да се свърже с група ученици от същото училище, които са преминали през подобни преживявания също като него. Хорхе започва да усеща подкрепата на своите връстници. Той започва да се чувства все по-добре и в крайна сметка тотално игнорира действията на Пепе. В резултат на това Пепе спира да го тормози.

Що се отнася до подходите за разрешаване на проблема, можем да кажем, че съучениците и учителите в този случай не вземат никакви мерки. Последните не успяват да осъзнаят дълбочината на проблема и никой не разговаря насаме с момчето. Когато случаят достига до вниманието на директорката същата взема правилното решение, а именно да подкрепи момчето и да му помогне да се измъкне от ситуацията на тормоз. Директорката информира съветника и алармира всички учители относно проблема. Съветника счита, че е предприел правилни действия, защото не само консултира момчето, но и му предлага група от връстници, които да го подкрепят и да му помогнат. Това дава по-голяма увереност на Хорхе.